

tri tedne. To je bila prva od mojih 15 obsodb. Pozneje so demonstrirale sufragetke v spodnji zbornici na tribuni za ženske. Čez dve leti je prejela policija nalog, da mora preprečiti s silo vsako zbiranje žensk. Dve sufragetki sta celo umrli kot žrtvi policijskih udarcev.

Pri nasilju policije smo začele razbijati okna, trgovine in hiše ministrov. Marija Leigh je zažgala gledališče in je pognala sekuro v ministrskega predsednika Asquitha, ko se je peljal na vozu skozi ulice v Dublinu. Sledile so aretacije in obsodbe. Marija Leigh je bila obsojena na 5 let.

Slednjič smo pričele po ječah z gladovnimi stavkami, da bi izvojevale za ženski spol volilno pravico. Uprava jet-

nišnic je odgovorila na ta naš korak s tem, da nas je prisilila k uživanju hrane. Na prisilni način so mene preživljali tri tedne.

Nato je izdala vlada zakon, katerega smo imenovali: »zakon mačke in miši«. Po tej postavi je bilo policiji na prosto dano, da nas je lahko izpustila, ali pa prišla in zaprla.

Leto 1917 nam je prineslo zmago — ženske nad 35 let so dobile volilno pravico in od leta 1928 volijo kakor moški. Danes zahtevamo popolno izenačenje žene. Še danes je mogoča ločitev zakona, ako prelomi zakon mož; med tem ko izposluje žena ločitev, če lahko dokaže pred sodiščem, da zakonolomni mož z njo povrh še nasilno in surovo ravna.

Selnica ob Dravi. Pri nas smo pokopali so-progo tukajšnjega daleč na okoli znanega kolarskega mojstra g. Kotolenko, gospo Ivano Kotolenko. Dosegla je kljub dolgotrajni bolezni lepo starost 68 let. Rajna je bila visoko-epoštovana v domači in okoliških župnijah, kar znači, da je bila okoli 40 otrokom krstna botra. Imela je posebno dobro srce do revežev. Njen mož, naš dobri mojster Nikolaj, pa je itak znan širom naše štajerske domovine kot najboljši kolar. Saj ga celo dražijo s tem, da je bivši turški sultan nameraval pri mojstru Miklavžu naročiti več kočij za svoj harem, a je mojster Kotolenko zamudil visokega sultanovega pooblaščenca s tem, da je predolgo sedel pri sosedu Hernahu. Dasiravno po rodu pol-Haložan, vendar je mojster Kotolenko v Dravski dolini tako izredno priljubljen, da je bil več let župan lepe selniške občine, bil je vodilni organ pri mnogih drugih korporacijah, načelnik Bralnega društva, član načelstva Posojilnice itd. V Kotolenkovo hišo zahajata naš »Slovenski gospodar« in »Slovenec« že od nekdaj. Kotolenkova hiša je naročnica »Slovenskega gospodarja« že od tistega časa, ko je za-

šel izhajati. Udeležba na pogrebu blage pokojnice je bila zelo velika. Na zadnji poti so jo spremljali trije gg. duhovniki. Krsto so postavili v cerkev in pevci so ji zapeli lepo slovo. Blagi ženi želimo nebeško veselje, možu in sorodnikom pa izrekamo sožalje!

Jarenina. (Ganljivo slovo od umrlega moža.) Iz Jarenine nam poročajo: Tu se je dne 4. julija vršil izredno ganljiv pogreb. Po daljšem bolehanju je umrl v Vukovskem dolu tamošnji posestnik Karl Šerbela, star 79 let, oče g. Benedikta Šerbele, namestnika poveljnika straže v mariborski jetnišnici in g. Franca Šerbele, posestnika in gostilničarja v Ljubnem. Rajni oče Šerbela je bil mož-poštenjak, značajan, Slovenec z dušo in telesom ter katoličan, ki se ni nikdar sramoval to javno povedati. V Šerbelovi hiši je bil »Slovenski gospodar« več desetletij stalni in dobrodošel gost. Oče Šerbela ga je silno rad prebiral in je tudi drugim tolmačil, kar je dobrega našel v listu. Rajni je bil priden kot mravlja in vse ga je rado imelo. To je pokazal tudi pogreb, katerega je vodil ml. g. kanonik in dekan Čížek. Udeležba je bila prav častna. Ko so dvignili krsto, da jo odnesejo od domače hiše, se je dvignila na smrt bolna 83letna žena Ivana in je z tresočim glasom vzkliknila: »Z Bogom, dragi moj mož! Srečno, pa ne na večno, saj se kmalu vidiva na onem svetu!« Navzoči so pri tem prizoru bili ganjeni do solz. Dobremu možu

kličemo: Naj Ti sveti nebeška luč! Preostalim pa naše iskreno sožalje!

Kapla. Nedavno je pri nas obiskal tat ovčje hleve. Ker je sedanji krizi težko priti do denarja, si je izmislil bolj lahko sredstvo: ukraedel je pri Jožefi Hartman 3 ovce, pri Mariji Vraher si je pa izposodil 1 bidra. Izgovarjal se je, da imajo doma ovce, ne pa koštruna. Kajpada je koštruna takoj prodal. Ker ga že ima roka pravice, bo dobil zaslužen kaznen.

Središče ob Dravi. Razrešeni so bili gg.: Špendija Franc, ki je 12 let županoval v občini Šalovci, in odbornika Miha Ivanuša in Matija Trstenjak istotam. Županske posle v občini Šalovci je prevzel g. Alojzij Senekar, bivši orožnik in posestnik, nova odbornika pa sta Ivan Mežnarič in Jakob Jurkovič. — V cvetu mladosti je umrla Nežika Lukašček iz Godeninec. Komaj 23 let staro je ugrabila po večmesečnih mukah zahrbtna jetika. Bila je delavna, mirna in vseskozi poštena in priljubljena mladenka, kar je pričal tudi njen pogreb. — Cecilijo Dvoršak, 71 let staro, je zadela kap, ko je bila na obisku pri svoji hčeri, gostilničarki L. Kosi v Središču.

Sv. Ana pri Borlu. Cerkevno predstojništvo podružnice sv. Ane pri Borlu naznanja, da bomo letos obhajali Anino pobožnost sledeče: Na predvečer sv. Ane ob šestih večernice, na Anino dne 26. julija sv. opravilo ob šestih in ob desetih. V soboto pred Anino nedeljo ob šestih večernice, na Anino nedeljo dne 30. julija dvojno sv. opravilo ob šestih in ob desetih in popoldne večernice. Spovedovalo se bo vsakokrat tudi pred in po večernicah. Častilci sv. Ane pri Borlu prijazno vabljeni!

Laporje. Smrt letos nekam strašno pridno kleplje svojo koso in kosi z njo posebno po Križnem vrhu. Nič manj kot sedem odraslih je zadnje mesece na obeh straneh ceste pobrala. Razen obeh Pobjašev, Ganzittija, Auerja je vzela pred kratkim še Ošino, očeta našega pismonoše, njegovo sosedo Lucijo Razboršek ter dobro mater vzgledni Kodričevi družini. Naj se vsem tam boljše godi! — Naše prosvetno društvo še vedno ni vzpostavljeno. Razumljivo je torej, da so gostilne zmiraj bolj polne, razumljivo, da so se fantje v nedeljo spet do krvavega stepla, pa tudi to molče razumemo, da hodijo nekateri v Konjice na prireditve »švabske (nemške) kulturne zveze«, ka-

V njegovem žepu je bilo pismo, zapečatenost z uradnim pečatom.

Naslovljeno je bilo na državnega pravdnika.

Orožnik se je peljal s pismom v mesto. Še tisti dan so zaprli tri ljudi: Jerasa, Golobovko in Jerasovega brata v mestu.

Oproščeni.

Zagovornik Štefana Colnarja je predlagal, naj njegovega varovanca nujno izpuste iz zaporu in naj se pravno postopanje obnovi. Zahteval je tudi kar največjo odškodnino. In zopet je moral stari učitelj na težko pot: pripeljal naj bi oproščenega Colnarja domov. Ravnatelj kaznilnice ga je bil v pismu prosil, naj stori to. Ko so Colnarju povedali, da se je njegova usoda tako hitro preobrnila, ga niso mogli pripraviti do tega, da bi kaj črnil. Sedel je molče v zaporu in se neverno smehljaj. Tu in tam je skomizgnil z ramami ali pa stresel z glavo. In nato se je zopet začel neverno, zaničljivo smehljati.

Zagovornik mu je prigovarjal; dobil pa ni nobenega odgovora. In tedaj so poklicali starega

učitelja. Colnar mu je mežikal z očmi, kakor da bi bil nekoliko oveseljen, celo škodoželjen. To je bilo tudi vse. Tudi z učiteljem ni izpregovoril, čeprav se je ta celo uro mučil z njim. Tedaj je učitelj vstal, da bi odšel.

Resno in strogo je rekel:

»No, pa ostani tukaj, Colnar. Kakšno korist imam jaz od tega, če greš ti z menoj? Sam bom šel, ti pa stori, kar se ti zljubi. Tukajle imam časopis, ki sem ga prinesel s seboj. O tebi govori! Beri ali ne beri, meni je čisto vseeno!«

Colnar je nekaj zagodrnjal in je onemoglo poskusil, da bi iztegnil roko proti učitelju. Toda učitelj jo je odbil.

»Ne! Najprej se zbudi in izpametuj! Če me hočeš zopet videti, sporoči. Videl bom, če bom imel kaj časa in veselja, da te zopet obiščem.«

Colnar je nekaj zamrmral, ki je zvenelo kakor: »Ostani!«

Toda učitelj je odšel.

Ravnatelju je rekel:

»S preveliko mehko pri njem ne opravimo ničesar. Mehkih besed ne razume več, pozna le

restno, ali pa se mora mož zavezati, da bo odplačeval v mesečnih obrokih. Ako pa zabrode mož v brezposelnost, vgasne dolžnost odplačevanja. Berlinsko časopisje poroča, da je na oblastih že vse polno prošelj za podelitev posojila. Računajo, da bo sklenilo zakonsko zvezo na državni kredit 150.000 parov in od teh bi jih naj odpadlo na Berlin 20.000.

Edisonovo prerokovanje.

Umrli ameriški iznajditelj Edison je izrekel nekoč gleda razvoja našega knjižnjega trga čudno prerokbo. Edison je trdil, da je naš sedajni papir za tiskanje knjig

kor se imenuje društvo, ki v Slov. Konjicah sme delovati. — O tatovih se večkrat čuje po naših bregih. Tako so zadnje nedeljo pokradli posestniku Bogatinu na Zgornji Brežnici skoro vse meso iz lese na podstrešju, drugod kokoši in drugo. Za preiskave vneti orožniki bodo imeli potemtakem zopet dosti potov. Da bi le izsledili nemarne dolgoprstneže! — Kosimo letos dobro, sušimo pa slabo, ker se drugo k drugemu žal vseeno ne izenači. Bo vendar kaj boljše počasi? — Krasen kres smo gledali z Boča na predvečer slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Gorel pa je na drugem mestu kot ob dr. Koroščevi 60letnici. Le kak četr ure je žarel v polni jari visokosti. Se ne bi mogli tudi Laporčani ob takih prilikah s podobnim postaviti? S Kauklerjevega vrha v Hošnici bi se sijajno videl. — O treh ponesrečenih iz naše župnije smo zadnjič poročali, da so v mariborski bolnici. Dva sta se že zdrava vrnila. Naj še kmalu tretji sledi! — V Atemsovih ribnikih na Zabljeku se je utopil Anton Rohar iz Gornjega loga.

Braslovča. Pred kratkim je umrl najstarejši žrzan posestnik F. Robida, v nedeljo dne 2. t. m. zvečer pa F. Ludvik, posestnica in bivša občinska babica v trgu. — Kakor nevarno je srečati avtomobil, če ni dovolj prostora, da se drug drugemu izogne, je čutil posestnik M. Perger iz Presarja. Našli so ga potolčenega in nezvestnega na cesti iz M. Braslovč.

Boč. Na Boč vabi v nedeljo dne 16. t. m. SPD ljubitelje planinskega zraka, solnca, vode in zabave. Malokateri vrh se more meriti glede privlačnosti z bočkim masivom. Okrog 10.000 nog je stopilo lani na razgledni stolp. Med njimi je bila nožica štiriletna punčka s tri ure oddaljenega Plata in trepetajoče noge nad 70 let starih mož. Nisem še slišal nikogar reči: »Bil sem prvič in zadnjič na stolpu, se ne splača nositi svojih kosti 1000 metrov visoko.« Kogar ne zvažijo zimski čari iz tople izbe v kraljestvo divjih merjascev, si naj gre hladiti vroče glave in mirit razdraženih živcev v bočke šume v toplem poletju. Najcenejša in najprijetnejša zabava ga iznenadi na planoti pri Sv. Miklavžu, kjer bo bral bočki župnik g. svetnik Čilenšek uvodno sv. mašo za vse prijatelje zelenega Boča, da si ne polomijo kosti na njegovih sivih skalah prihodnje nedelje ob enajstih. Boč vas kliče! Odzovite se!

Skorno, Noviklošter. Šolski otroci iz Skornega, ki so sami priredili za razvedrilo malo tombolo, so me naprosili, naj objavim, da so dali 50 Din za revne učence v šolsko blagajno v roke g. Zaleznika Joža, ostalo pa so obrnili v dober namen. Vsem Skorljanom se še enkrat prav lepo zahvalim za poslovlne nagovore, kakor tudi za spominke in darila. Vse to zmorejo res ljubega srca. Dobri Bog, ki nas je združil, pa tudi ločil, naj Vam to povrne, jaz Vam ne morem nikdar. Prosim Vas, držite se besed, katere ste mi govorili v slovo in živite po njih. Tako boste napravili veselje ljubemu Bogu in meni. Da bi nas Bog enkrat združil zopet v nebeškem Skornem, za to ga ne nehajmo prositi prav nikdar! — Stanko Zavratnik, učitelj.

Dol pri Hrastniku. Ob 80letnici Drganove stare mamice. Življenje je trpljenje. Mnogo jih je, ki predčasno omagajo pod težo življenja, ker so prešibki, da bi prenesli vse nadloge in težave, ki tarejo človeka iz dneva v dan. Malo pa je onih čvrstih kmečkih korenin, ki kljub vednemu trpljenju in težkim preizkušnjam dočakajo visoko starost. Takšna je naša stara mamica Neža Drgan, rojena Zgrbec, ki je v 80. letu svoje starosti še čvrsta, zdrava in brhka, skoraj kot kako 20letno dekle. Rodila se je na Malem Kumu pri »Baronu« l. 1854. Že v nežni otroški dobi, ko ji je bilo komaj 8 let, jo je zadel bidek udarec: izgubila je starše. Zato je morala že kot otrok po svetu za kruhom. Služila je pri raznih kmetih v Hrastniku, pa ne v tem Hrastniku, v katerem se sedaj dvigajo tovarne in ki je znan po svojih rudnikih. Tiste čase je bil Hrastnik vas na hribu nad sedanjim Hrastnikom. Ta vas pa je zdaj že brez sledu izginila s sveta, ker so se vsa poslopja porušila vsled rovov, ki so jih vzrtali pod njim. Kdor zna ubogati, zna tudi ukazovati. Tako so rekli stari ljudje in si je gotovo tako mislil tudi Drganov Jože, posestnik na Marnem, ki je Nežo, takrat še ubogo služkinjo v sosednji vasi, zasnubil in poročil leta 1876. In res mu je bila celih 25 let skrbna gospodinja in dobra žena. Rodilo se jima je 10 otrok, od katerih živijo še štirje: Tone, Reza in Neža kmetujejo na lepih posestvih, Martin pa si je polskal drugo domovino v Washingtonu v Sev. Ameriki. Najbolj pa žaluje mati za sinom Ig-

nacijem, ki je padel na Doberdobskem polju. Kljub vsem nesrečam in težavam, ki jih je prestala tekom dolgih let, je naša mamica še trdna in vedno vesela gospodinja, ki se še ne vstraši nobenega gospodinskega dela. Celona polju jo še najde večkrat jutranje solnce, ki vzhaja, ko ona že pridno dela. Tudi letos je hodila še za plugom, kar je njeno posebno veselje. Kadar pa jo prisilijo, da si malo odpočije, pa kramlja s svojimi vnuki, ki jih ima mnogo in so bolj odrasli izmed njih tudi dobri in pridni delavci v naših družtvih. Skromna, potrpežljiva in delavna slovenska kmečka mati je naša slavljenka. Čeprav sama ne bo čitala tega svojega življenjepisa, ker ni prav nikoli v šolo hodila, vendar zasluži, da se je spomnimo ob priliki, ko praznuje svojo 80letnico in da ji obenem z njenimi otroci ter vnuki želimo še mnogo srečnih in zadovoljnih dni, da ji bo vsaj večer življenja lepši, kot je bilo vse njeno življenje, ki je bilo le delaven dan!

Iz Srbije. Z veseljem pričakujem »Slov. gospodarja«, kateri prinaša vedno dosti novic. Tudi moje dopise redno objavlja, in upam, da bo tudi ta dobrodošel. V zadnji številki dne 5. junija sem čital med drugimi tudi dopis iz Svečine, kako lepa je bila tokrat vidovdanska proslava narodne šole, za kar gre zahvala osobito upravitelju g. Bercetu. Pa tudi v Zgornji Kungoti napredujejo v krščanski in narodni prosveti. A v Svečini? Fantje! Pokažite tudi vi enkrat spet na odru, kaj zmorete! Čas hiti in pazite, da vam računov ne prekrži hladna zima, kateri se vsak dan bolj približujemo. Ali vam je morda »Jurček« odnesel korajžo? Vedite, da se vas »Jurček« še vedno spominja v tujini in pričakuje z veseljem dopis iz Svečine, v katerem bote svečinski fantje pohvaljeni, da ste se spet ponovno dobro odrezali in pokazali svojo zmožnost na odru. Fantje, korajža velja! Bodite stanovitni, držite se krepko svojih načel in ne obupajte, če kakšnega sodelovalca izgubite. Tudi tega se ne plašite, če včasih popiha tudi neprijeten in hladen veter. Ostanite vztrajni, vsestransko močni in neumagljivega značaja. Z veseljem na delo! Bog vas živi! Pozdravlja vas vaš bivši »Jurček« H. V.

*

mного predrag in zavzame preveč prostora. Razen tega so knjige raznašalci nevarnih bolezenskih bakterij in slednjič ni papir dovolj trpežen, da bi nam jamčil ohranjenje res dragocenih knjig. Kot nadomestilo za papir je videl Edison 2 tisočinke mm debelo niklasto pločevino. Tine-skončno tanki, nerazrušljivi listi so za tisk ravno tako pripravi, kakor papirnat. Knjige iz niklastih listov bi bilo mogoče snaziti, ne da bi bil vsled tega ogrožen material, bi bile zelo trpežne in predvsem bi zavzemale zelo malo prostora. Pri 40 tisoč straneh, torej 20 tisoč listih, bi bila knjiga le 2 cm de-

še surovi ton v kaznilnici in le nanj se odzove. Če bi mu osorno zapovedali: sedaj pojdeš iz te hiše, sedaj pojdeš na cesto, tjakaj in tjakaj — sicer gorje ti! — bi ubogal. Rahlo prigovarjanje pa bo preslišal. Treba bo še mnogo potrpljenja in časa, da najde ta uboga duša zopet pot v življenje.

»Vendar pa ga moramo spraviti od tukaj,« je vznevoljen rekel ravnatelj. »Odpust iz zavoda je odrejen. Jaz ga ne smem več obdržati tukaj.«

Prišli so poročat:

»Jetnik v št. 67 leži brez zavesti v celici.«

To je bil Colnar.

Kaznilniški zdravnik je bil že pri rokah, ko so prišli do celice.

Štefana Colnarja so odpeljali iz kaznilnice, v kateri je koprnel devet dolgih let, z bolniškim vozom mestne bolnišnice. Stari učitelj se je peljal z njim in ostal pri njem, dokler se ni zavedel in privolil v postrežbo.

Medenova oporoka.

Takole se je glasila oporoka kmeta Medena, ki jo je bil napisal v noči svoje smrti:

»Nocoj je Andrejevo. In to noč se obesim. Nekoč sem na Andrejev večer vili vislice. Golobovka mi je rekla, da se mi bo zdaj izpolnilo ti-sto. Colnar je nedolžen. On ni utopil Katrice. Tudi jaz je nisem utopil in Jeras tudi ne. Kdo pa je storil to, ne vem, bil je velik, uren možki.

Bilo pa je takole: zbrali smo se bili tihotapci, kje, ne bom pravil. Bilo je že pozno ponoči. Tako nekako proti trem zjutraj. Šel sem z Jerasom proti domu. Bila sva malo pred Colnarjevo hišo, tedaj pa pridrvi po cesti Katrica Bogatec. In za njo je dirjal uren, močan človek. Nobeden izmed naju ga ni poznal, kajti bilo je premalo svetlo.

Stisnila sva se na stran in opazovala. Katrica je burno odprla vrtna vrata. Zavpila je na pomoč. Na glas ni mogla kričati, kajti zaradi hitrega teka ni mogla več do sape. Midva se nisva genila. Tedaj pa je bil že za njo tisti dolgin. V hišo se ni mogla več zateči. Tekla je po vrtu,

Afriški narodni park.

Precej neznano je v Evropi, da pose- da Afrika živalski park, ki je nekaj podobnega kakor ameriški Yellowstone park za zaščito zverjadi. Kakor se vo- zijo Amerikanci iz vseh delov Združe- nih držav ob počitnicah v svoj park, ta- ko obiskujejo državljani južno-afriške unije Krügerjev park, ki je dobil svoje ime po predsedniku Krügerju v času burske vojne.

Krügerjev park ne nudi obiskovalcu nobenih krajevnih znamenitosti po vzgledu ameriškega tovariša. Neskon- čno se razteza stepa ali pusta, ki je tu in tam poraščena z grmovjem. Dolgo- časna pokrajina je edino privlačna ra- di bogastva na zverjadi, ki se je tamkaj zbrala.

Vse afriške divje zveri so zastopane v velikem številu in poleg teh so še ne- pregledne množine divjačine in raznih drugih živali. Po stepi se podijo: levi, žirafe, bivoli, krokodili, nosorogi, sloni itd. Leve cenijo na 800 komadov in po- žrejo na leto 50.000 komadov razne div- jačine.

V parku so zgrajena za obiskovalce tri odpočivališča, ki služijo obenem za prenočišča. Krügerjev park je odprt za obiske tri mesece v suhi dobi, ves dru- gi čas je zaprt. V dobi obiska ne sme po odredbi vlade pasti niti eden strel. Prepovedano je, jemati s seboj orožje. Ravno radi tega sta se zopet spoprijat- eljila človek in žival. Največ obisko- valcev se pelje v odprtih avtomobilih mimo krdel levov in čred bivolov ter slonov. Nobeden se zveri ne boji in tu- di te ne mislijo na napad. Ravno na- sprotno! Večkrat leži na izvoženi ste- zi levja družina in se niti ne umakne nasproti drvečemu avtomobilu. Obis- kovalci jemljejo s seboj deco, ki ima največje veselje, ako drvi avto mimo žirafe in gleda žival od zgoraj navzdol na potnike. Nekatere živali so tako krotke, da se dajo božati iz voza.

Omenka vredne nesreče se niti pripe- tile niso, ako izvažamo slučaje, da so

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.— Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkve- nih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 30.—
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blago- slovne pesmi z notami), Din 5.—
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—

Poleg teh naročate tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejše in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

posetniki nalašč dražili zveri. Hočemo omeniti en tak slučaj, ki se je zaključil brez nesreče.

Mornariški častnik je obiskal v dru- žbi zakonskega para iz Kapstadta Krü- gerjev park. V parku so obstali izlet- niki, da bi fotografirali levjo družino. Velika levinja je imela mladiča, ki sta se igrala krog avtomobila. Drugi avto, ki je privozil temu od nasprotne strani, je tudi postal, da bi filmal živali. Ena od izletnic je skušala dvigniti v avto levčka. V tem trenutku je skočila le- vinja v odprti voz. K sreči je priletela pri skoku zadaj na kovčeg. Mornariški oficir, ki je sedel pri volanu, je pregle- dal položaj in poglaval voz.

Zver, ki je ravnokar dvignila šapo, da bi udarila z njo po gospej, je zgubi- la vsled pogona vozila ravnotežje in se skotalila z voza. Udarec s taco je zadel neprevidnico le od strani in jo je ne- znatno opraskal. Potniki v drugem vo- zu so filmali levji napad.

Romanje na Brezje in na proslavo v Ljubljani

Kakor smo že objavili, se vrši v dneh 29, 30. in 31. julija 1933 iz naše škofije romanje na Brezje, obenem pa se udeležimo tudi pro- slave 1900letnice Kristusove smrti v Ljubljani in biserne sv. maše našega nadškofa dr. Ant. Bonaventura Jegliča. Na tem mestu danes da- jemo samo navodila glede vožnje in sicer:

Kje se je prijaviti?

V nedeljo dne 16. julija bodo imeli že vsi župni uradi prijavna pole. Prijaviti se je ta- dan in do četrtega dne 20. julija pri župnem uradu. Vse prijave se vršijo torej samo pri župnih uradih! Razgovorite se glede udeležbe že sedaj, saj upamo, da ste se že, zato se na poznejše prijave ne bomo mogli več ozirati. Najpozneje v četrtek dne 20. julija bodo vsi gg. župniki odposlali prijavne pole in ne bo mogoče več sprejemati prijav.

Kaj je treba pri prijavi plačati?

Pri prijavi je treba plačati: izkaznico, pri- stojbino za Putnika in vozno karto. Pripomi- njamo, da imamo letos drugače organizirano kot prejšnja leta in sicer tako, da se moramo voziti samo s svojimi posebnimi vlaki. Tudi vozna karta se bo kupovala drugače kot do- sedaj in sicer:

a) Za vse one, ki vstopijo na postajah Ma- ribor, Hoče, Orehovavas-Slivnica, Fram, Pra- gersko, Slov. Bistrica, Poljčane, Ponikva, Gro- belno, Št. Jurij ob južni žel., plačajo za vsa skupaj 65 Din in plačajo s tem izkaznico, pri- stojbino in karto za tja do Otoč in nazaj.

b) Oni, ki bi vstopili v Štoreh, naj gredo v Celje! Kajti oni, ki vstopijo v Celju, Laško, Rimske toplice, Zidani most, Hrastnik, Trbo- vilje, plačajo skupaj po 50 Din. Ta denar je treba v celoti poslati naprej s prijavo!

c) Oni, ki se pripeljejo od Gornje Radgone, Ljutomer, Ptuj, Pragersko, kupijo na domači postaji poleg že nam poslanih 65 Din še kar- to do Pragerskega. V prihodnjem »Slovenskem gospodarju« bomo te svote točno označili, ko- liko to znese za posamezno postajo, ker ne bo treba plačati več kot dve tretini za tja in nazaj. Enako bodo tudi oni, ki se pripeljejo po progi Prevalje-Maribor, do Maribora ku-

proti studentu, kričala onemoglo in krehavo. Midva se nisva genila. Slišala sva še rahel klic na pomoč. Nato pa je vse utihnilo. Stala sva tam še precej časa. Kaj se je zgodilo? Tedaj je prišel od »Upanja« gori kmet Colnar. Opohtel se je sem in tja in klical Katrico. Rekel je, da jo bo ubil. Midva se nisva genila. Pred lastnimi vrati pa je Colnar obnemogel. Medlo je sedel na stop- nico, imel je pri sebi dve steklenici, pil in ob- ležal nezavesten. Midva se nisva genila. Nato je dejal Jeras, da mora pogledati, kaj se je zgodilo na vrtu. Smuknil je od mene, pa se ni dolgo mu- dil. Vrnil se je, se malo stresel in rekel: »Katrica leži mrtva pri studentu. Tisti tuji človek jo je utopil, čisto mokra je.« Tudi mene je streslo.

Nato sva šla k meni na dom in premišlje- vala, kaj naj storiva. Sedela sva sama pri mizi, da bi se posvetovala, z nama pa je neviden sedel pri mizi še tretji, in to je bil hudič. Sedaj vem, da je bil hudič. Med nami tremi je stala stekle- nica žganja. Nismo pili, žrli smo.

In nato mi je prišla v glavo misel, iz katere se je rodilo vse zlo. Od koga je prišla ta misel,

od hudiča ali od Jerasa, je vseeno. Moja ni bila, toda izgovoril sem jo. Tudi Jeras je hudič. Na mizi pa je stala steklenica z žganjem. In stu- denec sem hotel imeti. Colnar je bil tako lahko- miseln, tako ravnodušen, kar nič se ni brigal za studenec. Jaz pa sem si nalil vode, jo dal pre- iskati in sem vedel, da je studenec vreden več milijonov. Zato sem ga na vsak način hotel dobiti v roke. Na moj vrt meji. In tedaj je prišla hu- dobnja misel, taka misel, kakor jo more prišep- niti le hudič: Colnarja bom spravil s poti, dobil studenec, nato pa morebiti še Ano! In nato sva napravila načrt. Da, ko bi ne bilo steklenice z žganjem na mizi, bi najbrž vsega tega ne bilo. Toda steklenica je stala na mizi. Prekleta broz- ga! Kaj sva mislila, kaj sva naklepala, kaj sva predla? Katrica leži pri studentu. Mrtva! Utop- ljena! Kdo je bil storilec? Nisva vedela. Midva nisva storila tega. Vedela sva tudi natanko, da Colnar ni bil, toda oba sva bila pripravljena pri- seči, da sva videla, kako je Colnar hitel za Ka- trico.

bela. Po Edisonovem računu bi prišla knji- ga s 40 tisoč stranmi komaj na 1 dolar. V Ameriki že delajo po- skuse, da bi uresničili Edisonovo prerokova- nje. Ako bodo uspeli ti poskusi, stojimo glede knjig in tiska pred po- polnim prevratom.

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda D 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 D. Manj- ši zneski se lahko vpošljejo tudi v znam- kah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znam- ka za 2 Din za odgo- vor.

Upravništvo.

Dalje sledi.